

toda esta historia no ha sido el caudal del Ebro, no han sido los regantes, no ha sido el Partido Popular, no han sido los aragoneses y los valencianos; ha sido el Partido Socialista Obrero Español (*veus*), lo único.

El Partido Socialista Obrero Español en el gobierno de España ha roto el proyecto de solidaridad entre territorios más importante puesto en marcha en la historia de España.

El senyor president:

Señor Such.

El senyor president del Consell:

Pero con una víctima: la Comunidad Valenciana. Los socialistas valencianos, que tendrían que haber estado apoyando ese trasvase del agua del Ebro, no han apoyado el trasvase y han apoyado la decisión más injuriosa a la Comunidad Valenciana que jamás se haya podido poner en marcha en la historia de nuestro país.

Paralizar el trasvase del agua del Ebro bajo aquellos argumentos, argumentos que no se han puesto en marcha, ha sido una decisión injustificada.

Desde la Comunidad Valenciana vamos a seguir reivindicando ese trasvase. Vamos a seguir reivindicando ese plan hidrológico nacional en su totalidad. Vamos a seguir defendiendo que la comunidad de Aragón obtenga, gracias a ese plan hidrológico nacional del Partido Popular, del gobierno del Partido Popular, obtenga el doble de hectómetros cúbicos que hoy está consumiendo Aragón. Vamos también a defender que ese plan hidrológico nacional permita el desarrollo del doble de hectáreas de regadío en Aragón. Lo vamos a defender. Pero también vamos a exigir con esa misma solidaridad el trasvase del agua del Ebro a la Comunidad Valenciana. O, dicho de otro modo, agua para Aragón y agua para la Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments*)

Y así seguiremos defendiendo el proyecto de solidaridad, desde una tierra como esta, que es solidaria como pocas, que ha sabido defender ese proyecto necesario de 350 hectómetros cúbicos para nuestra tierra del trasvase del agua del Ebro haciendo inversiones en modernización de nuestros regadíos, haciendo inversiones en sistemas de depuración del agua que utilizamos en nuestra comunidad, haciendo inversiones para ser más eficaces y más eficientes en el uso del agua, y sobre todo, defendiendo el agua para todos los españoles que necesiten el agua, incluidos los valencianos. (*Aplaudiments*) Así es como se hace un proyecto de solidaridad y de futuro para nuestro país.

¿Qué es lo que ha hecho el Partido Socialista en el gobierno? Romper definitivamente un proyecto de solidaridad, de entendimiento y de apuesta colectiva en nuestro país. Eso es lo que ha ocurrido. Y el drama aquí es triple. Uno, el Partido Socialista paraliza el trasvase del agua del Ebro. Dos, pone en incertidumbre el trasvase del Júcar al Vinalopó, cada día dice una cosa diferente, seguiremos defendiendo los 80 hectómetros cúbicos (*veus*) del Júcar al Vinalopó. (*El president colpeja amb la maceta*) Y tres –ese es un gesto de insolidaridad también por su parte– y tres, socialistas de Castilla-La Mancha ponen en duda el trasvase del Tajo al Segura. Todo el proyecto de solidaridad en torno al agua, tan necesario para la Comunidad Valenciana y para toda España, puesta en tela de juicio por los socialistas en España y defendido por los socialistas en la Comunidad Valenciana. Eso es lo que está ocurriendo.

Que lo sepan los regantes de Aragón y que lo sepan todos los aragoneses. Los valencianos estamos dispuestos a seguir apoyando que se multipliquen sus hectáreas de regadío. Lo que pedimos es algo que es justo, que es que ese trasvase previsto se realice a nuestra comunidad.

Agradecemos a los regantes de Aragón que apoyasen el trasvase del agua del Ebro. Apoyamos también que ellos tengan la oportunidad de desarrollo y prosperidad en la comunidad de Aragón. La Comunidad Valenciana, como siempre, solidaria. Pero exigimos ese trasvase y seguiremos reclamándolo todos los días que sean necesarios. Y serán necesarios mientras gobierne el Partido Socialista en Madrid.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la segona pregunta, té la paraula l'il·lustríssim síndic senyor Pla, del Grup Parlamentari Socialista.

El senyor Pla i Durà:

Sí, senyor president.

Senyories.

Dictamen del Comité de les Regions de 13 de març del 2002, *Estratègies de foment de la cooperació transfronterera i interregional en una Europa ampliada*, informe del Parlament Europeu, al capdavant, Giorgio Napolitano, sobre el paper dels poders regionals i locals en la construcció europea.

Al voltant d'això, alguns presidents autonòmics d'este país decidiren fer cas a este tipus de dictàmens que afavoria la cooperació entre regions per a tindre un paper millor i major en la Unió Europea, en el seu cas, en el cas del Partit Popular, el president de Galícia; en el cas de Catalunya, el president català.

Vosté des del primer moment va rebutjar açò, i a més, va fer afirmacions totalment fora de lloc, diguent que trencava la Constitució, diguent que anava a... bé, barbaritats. Jo li vaig dir en un debat ací, en el debat de política general, que em pareixia que d'una vegada per totes esta comunitat havia de superar el seu aïllament i havia de fer un esforç per buscar espais de cooperació en el marc del que havien definit tant el Parlament Europeu com el Comité de les Regions. Vosté em va contestar que "no era la nostra estratègia", i a més a més, va dir que l'euroregió que jo defensava era una euroregió que col·locava a Barcelona en el centre de l'espai geogràfic, la regió... Bé, vosté estava, com una vegada més ha demostrat, acomplexat. Jo li vaig dir: bé, encapçale vosté, i anem els dos a Catalunya i convidem a Catalunya, Andalusia, a Múrcia, a Balears, i que siga la Comunitat Valenciana el centre, però fer una euroregió que defense els interessos de la nostra comunitat, de la seua gent.

Ací han comparegut un conjunt de representants de la societat civil valenciana al llarg d'estos dies amb motiu de l'Estatut. Des de la universitat, passant per la xicoteta i mitjana empresa, passant pels sindicats, tots han defensat la necessitat d'espais de cooperació consolidats en el marc de la Unió Europea per a defensar els interessos valencians.

I degut a això, és el motiu de la meua pregunta: Pensa vosté fer alguna cosa? Té previst fer amb els seus homò-

legs de totes les comunitats veïnes de l'arc mediterrani, des d'Andalusia fins a Catalunya, per a impulsar una euroregió competitiva en la nova Europa?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.
Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.
Senyories.

Senyor Pla. La veritat és que hui estic molt content, perquè això que està defensant vosté és precisament el projecte d'arc mediterrani proposat per mi. *(Remors)* Eixa qüestió, eixa proposta és una proposta que jo estic... *(Remors)* Sí, sí, la centralitat de la Comunitat Valenciana. Catalunya, València, Múrcia i Andalusia oriental, en el centre d'un eix de prosperitat, de l'arc mediterrani.

Vosté defensava un projecte d'euroregió on la Comunitat Valenciana era perifèrica, i en eixa proposta d'arc mediterrani proposada per mi, i a més hi ha invitats els presidents de Catalunya i Andalusia, estan invitats ja fa unes setmanes, a una reunió dels presidents de Catalunya, de València, de Múrcia, d'Andalusia i de les Illes Balears, de l'arc mediterrani. Jo no sé exactament on vosté viu, la veritat. Com vosté té eixe projecte que no se sap molt bé exactament quan cristal·litza, a la millor és que no s'ha assabentat que eixa qüestió és una qüestió que el seu president, el de València, no el seu president el d'altre lloc, el de la Generalitat Valenciana, el de la seua Generalitat, ja ha ficat en marxa, per a fer de la Comunitat Valenciana un centre en un espai de riquesa i de prosperitat. Comunitat Valenciana en el centre de l'arc mediterrani. Catalunya, Múrcia i Andalusia oriental i les Illes Balears, en el centre d'un espai també de prosperitat molt important, Madrid, Comunitat Valenciana, Illes Balears.

El PIB de l'arc mediterrani on estem mosatros en el centre està al voltant del 35,40% del PIB de tota Espanya, en l'arc mediterrani; és el 30% en el cas de l'espai que va des de Madrid a Illes Balears. I a més, som la Comunitat Valenciana la que té el *hinterland* demogràfic, de generació de PIB més important de tota Espanya: infraestructures de comunicació, ports, aeroports, autovies, autopistes i tota la xarxa ferroviària necessària per a fer possible eixa realitat d'un espai geogràfic de força socioeconòmica, on la Comunitat Valenciana està ubicada just en el centre de l'arc mediterrani.

Benvinguda siga la proposta del portaveu del Partit Socialista, del Grup Parlamentari Socialista, a esta proposta que jo estic defensant, que estic construint i que entre tots estem intentant fer realitat. Benvingut.

La diferència és exactament eixa. L'altra proposta és una proposta de perifèria. La nostra proposta, la proposta a què hui vosté se suma amb tota la il·lusió i que agraiïx de veritat, és una proposta de centralitat. Hem d'intentar que la Comunitat Valenciana siga el centre de les decisions i de les propostes d'inversions públiques i privades, sense complexos. Podem i deguem ser els primers. En el centre. En el centre, no en la perifèria.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Pla, té la paraula. Le quedan dos minutos cincuenta y cuatro segundos.

El senyor Pla i Durà:

Gràcies, senyor president.

Ara definitivament estic convençut que una vegada els valencians i valencianes han donat el sí a Europa i que una vegada tots estem veient que no sap per on va, feia falta que el líder dels socialistes valencians començara a menejar de veritat allò que és la defensa dels interessos valencians en una euroregió. *(Aplaudiments)*

Perquè, mire, és que crec que no l'informen en el seu grup *(veus)*, crec que no l'han informat que el 15 de setembre *(el senyor president colpeja amb la maceta)* es va portar una proposta de resolució a esta cambra, el 15 de setembre *(el senyor president colpeja amb la maceta)*, i vostés la van votar en contra. És que crec que no s'ha assabentat que va ser el senyor Zaplana el veritable impulsor d'eixe espai econòmic i de cooperació en el Mediterrani, el senyor Zaplana, i vosté no li ha seguit la senda *(veus)*, vosté no li va seguir la senda. *(Aplaudiments)*

Perquè vosté ha estat més entretès, senyor Camps, en altres qüestions. Va començar la legislatura diguent que anava a treballar sense parar perquè el Partit Popular guanyara les eleccions generals en Espanya, i les va a perdre. Va continuar diguent que anava a fer-se ja amb el seu partit, i la prova és que ja no és un govern de coalició, és un pentapartit *(veus)*, només li faltava ara el senyor Díaz Alperi. *(Aplaudiments)* I ara acaba el procés del referèndum europeu i diu vosté que el que va a fer va a ser ja posar-se en campanya electoral per a guanyar el 2007. I en el 2007, no guanyarà vosté, senyor Camps, perdrà, li ho dic ja. *(Aplaudiments)* Però, mire, perdrà fonamentalment perquè no ha governat en dos anys, senyor Camps, no ha fet absolutament res, no sap per on va. És a dir, els complexos, la por, el no saber per on va, està portant a esta comunitat a una situació d'incertesa, a una situació que, francament, requereix que n'hi haja en este cas un grup en l'oposició, amb 35 diputats, que prenga la iniciativa definitivament, perquè vostés estan fent, de veritat, el ridícul.

Es queda vosté en el Eje de la prosperidad, fa una reunió i se'n va a casa. I on està el Eje de la Prosperidad? Ara diu que vol invitar...? Però, anem a vore, ara vol vosté invitar i a les primeres de canvi, quan algú del seu grup l'acusa de catalanista, s'amaga per davall les canaleres i diu que no ha d'ajuntar-se amb Maragall? Però esta comunitat es mereix un president aixina? *(Remors)* Esta comunitat es mereix un president que tinga la valentia d'encapçalar eixa euroregió i fer-ho amb igualtat de condicions que qualsevol regió d'Espanya *(aplaudiments)*, Catalunya i altres regions.

Mire, Winston Churchill, acabant la guerra ja, acabant la guerra, davant d'un desastre descomunal, va dir que oferia als seus conciutadans sang, suor i llàgrimes, i moltes llàgrimes. Sang i suor per a treballar i traure eixe país d'on estava. Vosté en dos anys, senyor Camps, sense guerra, en una comunitat amb força, amb dinamisme i amb capacitat, només ha oferit a esta comunitat que llàgrimes, i només fa que anar amagant-se pels racons *(aplaudiments)* oferint llàgrimes. I aixina no anem a cap lloc, senyor Camps.

Agarre vosté el comandament de veritat, pose en ordre el seu partit, dirigisca esta comunitat d'una vegada per totes, o si no, hauran de fer-ho altres.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.
Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

En fi, la veritat –senyor president, moltes gràcies– que pensava... (*Remors*) La veritat és que pensava que el senyor Pla (*el senyor president colpeja amb la maceta*) hui vindria a parlar de política, però desgraciadament és el que tenim, és el que tenim.

Mire, en octubre ja vaig estar jo, per exemple, a Girona, i vaig parlar d'este arc mediterrani, en octubre, del que vosté no parla, perquè no té ni idea. Ha parlat alguna cosa de l'arc mediterrani hui ací? Ha parlat d'euroregió? Ha parlat del PIB? De la demografia? De les possibilitats d'inversions? De les autovies? Dels ports? Dels aeroports? De la prosperitat de la Comunitat Valenciana? No, perquè no té discurs, senyor Pla, cap. (*Remors*) No té discurs ni polític, ni de par-tít, ni de projecte.

Mire, l'única vegada que vosté s'ha reunit amb persones que representen a part de les comunitats autònomes d'eixe arc mediterrani va ser al delta de l'Ebre i agenollat va dir que ni una gota d'aigua a la Comunitat Valenciana. (*Aplaudiments*) Ahí.

Per tant, cada vegada que vosté es reu-nix amb algú..., perquè clar, vosté ara està, en fi, com molt fresc, està molt disposat a fer coses importants per la Comunitat Valenciana. Cada vegada que vosté va a Madrid (*remors*) a reunir-se amb un ministre o cada vegada que vosté es reu-nix...

El senyor president:

Señores diputados.

El senyor president del Consell:

...amb un president de comunitat autònoma...

El senyor president:

Por favor, señor presidente.

Señores diputados, yo no sé si a ustedes les gusta que esto se diga que es una jaula de grillos. Yo creo que nos tiene que molestar a todos. Por favor.

El senyor president del Consell:

...cada vegada que vosté es reu-nix amb algú...

El senyor president:

Gracias, señor presidente.

El senyor president del Consell:

...la Comunitat Valenciana perd una miqueta, perd una miqueta d'il·lusió, perquè vosté és un generador de desil·lusió i de pesimisme absolut. (*Veus, aplaudiments*)

Però com que la Comunitat Valenciana està parada? Però què és això? Hem creixcut en economia, en llocs de treball, en inversions, en propostes de futur, en més empreses. Som una comunitat, a més, que en estos moments té una balança fiscal que afavorix la Comunitat

Valenciana. Som una comunitat que té tots els projectes d'inversió en futur perfectament ajustat i a disposició de la nostra confiança i el nostre projecte de comunitat.

Eixa és la realitat. Vosté viu jo crec que en un ambient en què no se li donen els instruments possiblement polí-tics per a fer una bona oposició. I això és una llàstima. El *jaleo* y el *folló* al voltant del seu discurs no val per a res. Hui ha perdut vosté una ocasió única per a parlar d'un projecte de regió espanyola de l'arc mediterrani liderat per la Comunitat Valenciana que està projectant-se en el futur. Hui vosté ha perdut una gran ocasió.

I ha perdut també una altra ocasió hui, perquè hem parlat de l'aigua. Vosté ha perdut hui una ocasió per a dir que abans valencià que socialista, i per a dir ací que la Comunitat Valenciana, per a continuar liderant la prosperitat en Espanya, necessita d'eixe transvasament de l'ai-gua de l'Ebre, que alguns entre altres companys seus foto-grafiats amb vosté en el delta de l'Ebre van dir que no. Vosté ha perdut hui una gran ocasió per a parlar de políti-ca en paraules majors. (*Veus*) Però em dóna la sensació, senyor Pla...

El senyor president:

Señor presidente.

El senyor president del Consell:

...vosté de política en paraules majors (*veus*) crec que no sap parlar.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente.

Yo les ruego a ustedes señores diputados, que son muy aficionados a controlar el reloj, que lo hagan en el suyo propio y en el ajeno también, pero en el propio tam-bién, porque controlamos todos los tiempos, los que utili-zan unos y los que utilizan otros, y cuando ustedes inte-rumpen de forma sistemática al presidente, este presi-dente tiene la obligación de ser un poco más espléndido. Ha habido treinta segundos en un lado y un minuto en el otro. Muchas gracias.

Muchas gracias, señor president.

Correspon la pregunta formulada per l'il·lustríssim senyor síndic del Grup Parlamentari Entesa, senyor Ribó. Té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Gràcies.

Senyor president. Jo voldria saber este matí si, a més d'es-tar en este país de les meravelles que vosté ens ha descrit, també estem en un país amb uns nivells de seguretat adequats i de protecció civil adequats. I ho faig per dos motius.

Fa pocs dies va haver un incendi en la Torre Windsor en Madrid, que ha posat damunt la taula la fragilitat dels edificis de gran altura, de més de quinze plantes. Com vosté sap molt bé, el nostre país, des de Castelló, València, Benidorm, Alacant i moltes altres ciutats, té edificis dels més alts d'Espanya, i molts d'elles estan fets en un període de cons-trucció no recent, abans de 1996.

D'altra banda, fa uns dies abans d'aquest incendi va haver un incendi més pròxim a nosaltres, en un polígon industrial, Sant Antoni de Benajéber, d'una empresa quí-